

RESOLUCIONS JUDICIALS – AJUNTAMENT DE MATARÓ

DONAR COMPLIMENT A LA SENTÈNCIA 347/2015 DEL JUTJAT CONTENCIÓS ADMINISTRATIU NÚM. 2, QUE ESTIMA EN PART EL RECURS ORDINARI NÚM. 537/2012, INTERPOSAT CONTRA L'ACORD DE SUSPENSÍO TRAMITACIÓ PROJECTES DE GESTIÓ URBANÍSTICA EN L'ÀMBIT DEL PLA PARCIAL EL SORRALL I LA INADMISSIBILITAT EN AQUEST PROCEDIMENT DE PETICIÓ DESOCUPACIÓ FINCA I INDEMNITZACIÓ.

La senyora Núria Calpe i Marquet, regidora delegada d'Urbanisme, Medi Ambient i Sostenibilitat, presenta la proposta següent:

“El Jutjat Contenciós Administratiu núm. 2 de Barcelona, el 30 de novembre de 2015, ha dictat la Sentència núm. 347/2015 que estima en part el recurs ordinari núm. 537/2012-S, interposat per Cooperativa Agrícola Litoral SCCL, contra l'acord del Ple de l'Ajuntament de 4 d'octubre de 2012, pel qual es desestimava el recurs de reposició interposat contra la suspensió de la tramitació de qualsevol projecte de gestió urbanística en l'àmbit del Pla parcial El Sorral, i es declarava la inadmissibilitat de la petició de desocupació de la finca de l'actora i la fixació d'una indemnització de danys i perjudicis, formulada en el mateix recurs de reposició; sense imposició de costes processals.

La Sentència confirma la legalitat de la suspensió de la tramitació de qualsevol projecte de gestió urbanística, d'acord amb les facultats de l'article 73 del Text refós de la Llei d'urbanisme, que permet a l'òrgan competent de l'aprovació inicial de figures de planejament, amb la finalitat d'estudiar-ne la formació o la reforma, a suspendre la tramitació de plans urbanístics derivats concrets i de projectes de gestió urbanística i d'urbanització, com també suspendre l'atorgament de determinades llicències i autoritzacions.

Pel que fa a la inadmissibilitat de la sol·licitud de desocupació de la finca propietat de la recurrent i d'indemnització per danys i perjudicis, la Sentència resol que calia decidir totes les qüestions plantejades d'acord amb l'article 89 de la Llei 30/1992 de Règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, encara que les pretensions excedissin del contingut d'un recurs de reposició contra la suspensió de la tramitació d'instruments de planejament i gestió urbanística, o bé considerar-ho com sol·licitud a efectes d'iniciar un nou procediment.

Continua la Sentència que no per això ha d'estimar-se en via judicial la pretensió de

desallotjament ni de pagament d'indemnització per danys i perjudicis. L'informe pericial aportat per la part actora està mancat d'imparcialitat, després d'analitzar-lo i de les respostes del tècnic a les preguntes que se li han formulat en període de prova, conclou la Sentència que no ha acreditat que la finca estigui ocupada en l'actualitat, ni que ho hagués estat l'any 1994 (únicament informa en base a les manifestacions rebudes de l'actora), a més reconeix que l'Ajuntament va sol·licitar a la part actora autorització per l'ocupació de la finca l'any 2001, sense que aquesta sol·licités indemnització fins la suspensió impugnada, ni assumís cap despesa per obra d'urbanització de la zona.

En conseqüència l'únic punt en desacord amb la Sentència és procedimental, no de fons, la qüestió es centra si era escaient o no resoldre la sol·licitud de desocupació dels terrenys i reconeixement del dret a rebre indemnització en el recurs de reposició interposat contra la suspensió de tramitació d'instruments de gestió urbanística, cosa que té escassa afectació als interessos municipals i fa innecessari interposar recurs d'apel·lació.

Vist l'informe jurídic; els articles 81 i 104 de la Llei de la Jurisdicció Contenciosa Administrativa, i l'article 89 de la Llei 30/1992 de Règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, proposo a la Junta de Govern Local, en virtut de les competències delegades per Resolució de l'Alcaldia de data 3 de juliol de 2015 l'adopció, si s'escau, dels següents ACORDS:

Primer.- Donar-se per assabentats de la Sentència núm. 347/2015 del Jutjat Contenciós Administratiu núm. 2 de Barcelona, de 30 de novembre de 2015, que estima en part el recurs ordinari núm. 537/2012, interposat per la Cooperativa Agrícola Litoral SCCL, en el sentit de confirmar la legalitat de la suspensió de la tramitació de qualsevol projecte de gestió urbanística en l'àmbit del Pla parcial El Sorrall, i anul·lar la declaració d'inadmissibilitat en el mateix procediment de la petició de desocupació de la finca de l'actora i de reconeixement a ser indemnitzada.

Segon.- Executar la Sentència en els seus termes i efectuar els tràmits necessaris fins la resolució de la petició de Cooperativa Agrícola Litoral SCCL en relació a la presumpta ocupació municipal de la seva finca.

Tercer.- Comunicar els anteriors acords al Jutjat als efectes escaients. “

VOTACIÓ: Ordinària

Vots favorables: Unanimitat. (7).

DONAR-SE PER ASSABENTADA DE LA SENTÈNCIA 310/2015 DEL JUTJAT CONTENCIÓS-ADMINISTRATIU Nº 3 DE BARCELONA, DE DATA 23 DE NOVEMBRE DE 2015, DESESTIMATÒRIA DEL RECURS INTERPOSAT PER LA MERCANTIL RIVERA BADALONA CONTRA LIQUIDACIÓ DE L'IMPOST SOBRE L'INCREMENT DE VALOR DELS TERRENYS DE NATURALESA URBANA".

El senyor Juan Carlos Jerez Antequera, regidor delegat de Serveis Centrals, presenta la proposta següent:

“En data 17 de desembre de 2015 el Jutjat Contenciós Administratiu núm. 3 de Barcelona va dictar sentència en virtut de la qual desestima el recurs contenciós administratiu núm. 319/2015, interposat per la mercantil RIVERA BADALONA, SL contra la liquidació número 3946705, de quota 28.518,11 euros, relativa a l'impost sobre l'increment del valor dels terrenys de naturalesa urbana (IIVTNU), per la transmissió de data 21 d'octubre de 2014, de la finca ubicada al carrer Capcir, 26.

La part actora defensava que aquesta liquidació havia de ser declarada nul·la, perquè no s'havia produït el fet imposable, és a dir, no hi havia hagut increment de valor entre la data d'adquisició i la de venda de la finca. Ho motiva en el fet que la va vendre per un preu inferior al de compra, de manera que va experimentar una pèrdua patrimonial. Invoca en la seva defensa diverses sentències judicials que manifesten que no es produeix el fet imposable de l'impost quan no hi ha increment de valor, així com unes resolucions judicials que discuteixen el mètode de quantificació legal de la quota tributària.

En contra, aquest Ajuntament va al·legar que la Llei d'hisendes locals considera que sempre es produeix increment de valor en cada transmissió, no tenint present el valor d'adquisició ni el de venda. La Llei únicament exigeix tenir present el valor cadastral de la finca en el moment de la transmissió.

La sentència és favorable als interessos municipals i declara que la liquidació impugnada és ajustada a Dret. Considera que és imprescindible l'existència d'un mínim increment de valor, tal com indica la sentència de data 9 de maig de 2012 del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya. Afegeix que la llei ha optat per un sistema formal, en el qual s'exigeix aquest increment. La norma s'inclina per un procediment objectiu que eviti frau i tingui un caràcter més o menys estable, fora de les fluctuacions del mercat i per les

circumstàncies subjectives de les persones compradores i venedores. La base imposable de l'IIVTNU és un criteri objectiu fixat pel legislador i de compliment obligat, mentre no es modifiqui l'actual normativa vigent aplicable, de manera que la normativa gaudeix de presumpció de legalitat i de constitucionalitat, essent ajustada a Dret la fórmula de càlcul emprada per l'Ajuntament.

Vist l'article 104 de la Llei 29/1998, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa i, en virtut de les competències delegades a la Junta de Govern Local per la resolució de l'Alcaldia de data 15 de juny de 2015, proposo els següents ACORDS:

Primer.- Donar-se per assabentada de la sentència de data 17 de desembre de 2015 del Jutjat Contenciós Administratiu núm. 3 de Barcelona, en virtut de la qual desestima el recurs contenciós administratiu núm. 319/2015, interposat per la mercantil RIVERA BADALONA, SL contra la liquidació número 3946705, de quota 28.518,11 euros, relativa a l'impost sobre l'increment del valor dels terrenys de naturalesa urbana (IIVTNU), per la transmissió de data 21 d'octubre de 2014, de la finca ubicada al carrer Capcir, 26.

Segon.- Comunicar la present resolució al Jutjat.”

Es donen per assabentats

DONAR-SE PER ASSABENTADA DEL CONTINGUT DE LA SENTÈNCIA NÚM. 308/2015, DE 14 D'OCTUBRE, DICTADA PEL JUTJAT CONTENCIÓS ADMINISTRATIU 17 DE BARCELONA, EN RELACIÓ AL RECURS CONTENCIÓS ADMINISTRATIU 501/2014 CONTRA LA SANCIO DE DATA 28 D'AGOST DE 2014.

La senyora Núria Moreno Romero, regidora delegada de Via Pública, Equipaments i Espais Municipals

“En data 28 d'agost de 2014, la regidora delegada d'Obres, Serveis i Manteniment i Via Pública, va resoldre imposar una sanció de 150 € a M.J.G. per la comissió d'una infracció molt greu en matèria de l'Ordenança de Civisme.

L'esmentada resolució fou impugnada davant els Jutjats Contenciosos Administratius de Barcelona, i es tramità pel procediment abreujat amb número 501/2014 F2 pel

Jutjat Contenciós Administratiu 17 de Barcelona.

En data 14 d'octubre de 2015, practicades les actuacions processals procedents i celebrada vista oral el 2 d'octubre de 2015, es dictà sentència núm. 308/2015 resolent-se: “Desestimar el recurs presentat per M.J.G. contra la resolució de l'Ajuntament de Mataró de 29 d'agost de 2014 que imposa una sanció de 150 €. I confirmo l'acte administratiu objecte del recurs. Amb imposició de costes a M.J.G. fins a un topall de 60 €. Contra aquesta sentència no escau cap mena de recurs, per la qual cosa és ferma”.

A la vista del contingut de la sentència recaiguda esmentada.

Fent ús de les atribucions conferides a Alcaldia per la Llei 7/85, de 20 d'abril, reguladora de les Bases del Règim Local, reformada per la *Ley 57/2003, de 16 de diciembre, de medidas para la modernización del gobierno local* i per la resta de disposicions legals, i d'acord amb les competències delegades per Resolució d'Alcaldia de data 15 de juny de 2015, a la Junta de Govern, PROPOSO:

Primer.- Donar-se per assabentada del contingut de la sentència núm. 308/2015, de 14 d'octubre, dictada pel Jutjat Contenciós Administratiu 17 de Barcelona, en relació al recurs contenciós administratiu 501/2014 contra la resolució de 28 d'agost de 2014.

Segon.- Comunicar l'acord al Tribunal i al servei municipal corresponent per tal que, en el que calgui, procedeixi a la seva execució.”

Es donen per assabentats